RETSMØDERAPPORT
i sag 125/87 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Sagsøgeren, som indtil 31. juli 1981 var ansat som kontorist i lønklasse C 2 ved Domstolen, blev med virkning fra 1. august 1981 udnævnt til assistent i lønklasse B 5. Han er nu indplaceret i lønklasse B 4, løntrin 3.

Den 12. november 1981 havde sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, indbragt en klage over sin udnævnelse til assistent og det ham tildelte udligningstillæg udgørende forskellen mellem nettolønnen i hans tidligere indplacering i lønklasse C 2 og nettolønnen som følge af hans indplacering i lønklasse B 5, idet han påberåbte sig denne afgørelses negative økonomiske virkninger på baggrund af hans tidligere forhold. Den *5. februar 1982* afviste Domstolens præsident sagsøgerens klage. I begrundelsen fremhævede præsidenten, at vedtægtens artikel 46 ikke finder anvendelse på sagsøgerens tilfælde, og at der ikke var noget retsgrundlag for tildeling af et udligningstillæg under hensyntagen til en fiktiv karriere i tjenestemandens tidligere lønklasse.

Den 12. juli 1983 havde sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 1, indgivet en ansøgning om ændring af metoden til beregning af hans udligningstillæg på grundlag af en fiktiv karriere i lønklasse C 2. Domstolens præsident afslog ansøgningen ved afgørelse af *8. november 1983*, hvori det anførtes, at det ikke er muligt at afhjælpe fortabelsen af rettigheder som følge af søgsmålsfristens udløb ved at indgive en ansøgning med henblik på at opnå en ny afgørelse vedrørende tvistens realitet.

Som følge af denne afvisning udvekslede sagsøgeren og Domstolens præsident i perioden 29. november 1983 — 5. august 1986 en række skrivelser, der vedrørte sagsøgerens forsøg på at få de tidligere afgørelser taget op til fornyet behandling, navnlig på grundlag af Domstolens dom af 29. januar 1985 (Michel mod Kommissionen, 273/83, Sml. s. 347). Domstolen fastslog i denne dom, »at indplacering på løntrin af en tjenestemand, der overgår fra en kategori til en anden, skal ske på grundlag af principperne i artikel 46 og ikke på grundlag af principperne i artikel 32, andet punktum«, i tjenestemandsvedtægten.

I sine mange svar på sagsøgerens henvendelser har Domstolens præsident hovedsagelig henvist til de to forvaltningsafgørelser af 5. februar 1982 og 8. november 1983, til søgsmålsfristens udløb og til den endelige karakter af afgørelsen vedrørende sagsøgerens indplacering.

Den 10. april 1986 traf Domstolens præsident i egenskab af ansættelsesmyndighed en almindelig afgørelse vedrørende de tjenestemænds indplacering og løn, som på grundlag af en udvælgelsesprøve overgår til en højere kategori. Afgørelsen, som blev med

* Processprog: Fransk.

delt Domstolens personale den 26. marts 1987, bestemmer under punkt B (»udligningstillæg«):

»Hvis den løn, en tjenestemand oppebærer i henhold til lønklasse og løntrin i den højere kategori, er lavere end den løn, han oppebar i henhold til sin tidligere lønklasse og løntrin inden indplaceringen i den højere kategori, modtager han et udligningstillæg.

Tidligere faldt dette tillæg bort i takt med lønstigningen i henhold til den nye indplacering.

Herefter tages der ved beregningen af udligningstillæget hensyn til det automatiske avancement til et højere løntrin inden for lønklassen i den tidligere kategori samt til tilpasningen af lønnen i den tidligere kategori (vedtægtens artikel 65, stk. 1 og 2).

Den under B nævnte foranstaltning træder i kraft med virkning fra 1. marts 1986 og finder, uden tilbagevirkende gyldighed, anvendelse på alle de tjenestemænd, der på dette tidspunkt opfyldte de nævnte betingelser, selv om datoen for deres udnævnelse i den højere katagori ligger forud for den 1. marts 1986.«

I sin klage af 5. august 1986, indbragt i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, anfægtede sagsøgeren, at den af Domstolens præsident den 10. april 1986 trufne almindelige afgørelse skulle træde i kraft den 1. marts 1986, og krævede, at afgørelsen ikke skulle gælde generelt med virkning fra 1. marts 1986, men fra tidspunktet for den enkelte tjenestemands indplacering i en højere kategori, subsidiært med virkning fra 1. februar 1985.

I sin afvisning af klagen den 30. januar 1987 anførte Domstolen i det væsentlige, at der ikke består nogen lovbestemt forpligtelse til at give den af Domstolens præsident den 10. april 1986 trufne almindelige afgørelse tilbagevirkende gyldighed fra en anden dato.

I stævningen, der er indgivet til Domstolens Justitskontor den 10. april 1987, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling;

— Domstolens klageudvalgs afgørelse af 30. januar 1987 om at afvise sagsøgerens klage annulleres;

— det statueres, at sagsøgeren har krav på udligningstillæg med tilbagevirkende gyldighed fra tidspunktet for sin udnævnelse i lønklasse B 5.

— det statueres, at sagsøgerens anciennitet med hensyn til løntrin, henholdsvis lønklasse, bør beregnes fra tidspunktet for hans udnævnelse i lønklase B 5;

— det statueres, at sagsøgeren i hvert fald med virkning fra 1. februar 1985 har krav på et udligningstillæg, der dækker forskellen mellem hans løn i den lønklasse, han tidligere var indplaceret i, lønklasse C 2, løntrin 5, og lønnen i lønklasse B 4, løntrin 2;

— Domstolen tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter 8% p. a. af de nævnte lønforskelle;

— sagsøgeren forbeholdes ret til at fremlægge enhver form for bevismateriale.

Domstolen har i et indlæg, indgivet den 6. maj 1987, *påstået sagen afvist*, jfr. procesreglementets artikel 91, stk. 1.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (Anden Afdeling) besluttet at begrænse den mundtlige forhandling til en gennemgang af sagsøgtes afvisningspåstand uden at indlede realitetsbehandlingen og uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes anbringender og argumenter

Domstolen har anført, at sagsøgeren med søgsmålet anfægter udnævnelsen af 13. august 1981 i lønklasse B 5, idet denne også efter dagældende beregningsmetode fastsætter udligningstillægget. Da sagsøgeren ikke, efter afvisningen af hans klage den 5. februar 1982, anlagde sag til prøvelse af afgørelsen, er den foreliggende sag ikke rettidigt anlagt og må derfor afvises.

Domstolen har yderligere anført, at den endelige karakter af sagsøgerens udnævnelse, for så vidt udligningstillægget herved fastsattes efter dagældende regler, ikke kan ændres på grundlag af Domstolens dom af 29. januar 1985. Det fremgår af Domstolens praksis, at en dom om annullation af en administrativ retsakt kun har retsvirkninger for de personer, der er direkte berørt af den pågældende retsakt. En af Domstolen afsagt dom kan ikke anses for en ny omstændighed over for andre tjenestemænd, således at de på grundlag heraf kan anmode administrationen om at tage endelige afgørelser op til fornyet overvejelse.

Sagsøgeren har heroverfor anført, at det er den af Domstolens præsident trufne almindelige afgørelse og ikke dommen, der må anses for en ny omstændighed i hans tjenesteforhold.

Sagsøgeren har yderligere anført, at den pågældende afgørelse ikke blot har påvirket hans tidligere karriereforløb, men navnlig hans nuværende og fremtidige forhold, hvorfor sagen bør admitteres.

K. Bahlmann
Refererende dommer